

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/พิเศษ

วันที่: ศุกร์ 9 สิงหาคม 2562

ปีที่: 32

ฉบับที่: 11278

หน้า: 8(กลาง)

Col.Inch: 63.84 Ad Value: 153,216

PRValue (x3): 459,648

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: หน้าต่างความคิด: ระวัง 'แท็บเล็ต' จะหนักกว่ากระเป๋า

ระวัง 'แท็บเล็ต' จะหนักกว่ากระเป๋า

กรุงเทพธุรกิจ หน้าต่างความคิด

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัญหากระเป๋านักเรียนที่หนักจนเด็กตัวเล็กต้องแบกกันหลังแอ่น ไม่ได้เกิดจากของขนาดกระเป๋า

จำนวนหนังสือ หรือแรงดึงดูด รากเหง้าของความหนักเกิดจากความเบาในฐานคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้าง "นักเรียน"

การเอาหนังสืออัดไปในแท็บเล็ตเป็นเพียงการแก้ปัญหาเชิงฟิสิกส์ไม่ไหวแรงดึงดูดทำร้ายเด็กน้อย แต่ไม่ได้แก้ต้นตอของปัญหาซึ่งเป็นที่มาของเรื่องทั้งหมด

จุดเริ่มต้นของเรื่องเกิดจากความเชื่อว่าการสอนด้วยการสั่ง หรือ Instruction จะสร้างนักเรียนได้ แต่ความหมายที่แท้จริงของคำว่า "นัก" คำนี้หมายถึงผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น นักบัญชี นักวิเคราะห์หุ้น นักกฎหมาย นักการเมือง นักร้อง นักแสดง นักรบ นักรัก ดังนั้น นักเรียนจึงหมายถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ ถ้าเข้าใจกันตามความหมายนี้ การสอนแบบที่เป็นอยู่อาจไม่ใช่หนทางที่ดีที่สุดในการสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ก็เป็นได้

การสอนด้วยการสั่ง เหมาะกับการส่งข้อมูลข่าวสารที่ตายตัว ดีความได้เพียงแบบเดียวไปให้แก่ผู้รับสาร เช่น ความหมายของป้ายจราจร วิธีการติดเครื่องรถยนต์ วิธีการวัดระยะทาง การกดเครื่องคิดเลข เป็นต้น การวัดความสำเร็จของการสอนแบบนี้จึงประเมินจากความสามารรถในการรับ

และจำข้อมูลที่ถูกส่งทอดมาให้ ความจำเป็นไม่บรรเทาวิตความแก่

ข้อจำกัดของการสอนด้วยการสั่งคือ เวลาสั่งต้องสั่งทีละเรื่อง สั่งหลายเรื่องพร้อมกันไม่ได้ เดี่ยวคนรับจะงง จำได้ไม่หมด ตำราที่ใช้ประกอบการสั่งเลยถูกแยกเป็นเรื่องเป็นวิชาตามไปด้วย ถ้าวันหนึ่งเด็กต้องได้รับการสั่ง 6 เรื่อง ก็ต้องมีหนังสือ

อย่างน้อย 6 เล่ม หากต้องทำแบบฝึกหัดหนังสือก็ต้องมีในวันนั้นอาจเพิ่มเป็น 12 เล่ม

การสั่งจะได้ผลดีหากเสริมด้วยหนังสือที่มีความละเอียด และถ้าให้ดี สิ่งที่ต้องเหมือนกับเนื้อหาในหนังสือ เวลาเด็กกลับไปอ่านจะได้เข้าใจได้ไม่เกิดความสับสนระหว่างสิ่งที่ได้รับการสั่งสอนมากับสิ่งที่อยู่ในหนังสือ ความละเอียดย่อมมากคู่กับความหนาของหนังสือ เมื่อเอาจำนวนหนังสือมาคูณกับความหนาของหนังสือ

ผลลัพธ์คือภาระที่หนักอึ้งที่เด็กวัยเรียนต้องแบกรับ

การเปลี่ยนหนังสือเป็นเล่มให้กลายเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ในแท็บเล็ตช่วยลดน้ำหนักที่ต้องแบกให้เหลือแค่นิดเดียว แต่เป็นเพียงการเปลี่ยนช่องทางการส่งผ่านข้อมูล หากยังใช้กรอบการสอนแบบสั่งเหมือนเดิม ความหนักใจของเด็กที่ยังต้องท่องจำ ต้องทำตามคำสั่ง หรือขาดการให้คำแนะนำที่เพียงพอ ก็ไม่ได้ลดลงไปแม้แต่น้อย สิ่งที่น่ากังวลกว่านั้นก็คือบางทีสิ่งที่เด็กบางคนต้องแบกรับจากการมีแท็บเล็ต อาจจะหนักกว่าการแบกกระเป๋าก็เป็นได้

แท็บเล็ตเป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีความเปราะบาง ระหว่างการเดินทางหรือการใช้งาน อาจเกิดความเสียหายได้ เมื่อเสียหายแล้ว ระหว่างที่ส่งซ่อมหรือรอเครื่องใหม่ จะเอาเครื่องสำรองที่ไหนมาใช้ ข้อมูลที่บันทึกไว้จะสูญหายหรือไม่ หากจะบันทึกข้อมูลไว้บนระบบคลาวด์แล้วดึงมาให้เครื่องไหนก็ได้ ระบบคลาวด์ต้องใหญ่มาก ระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนต้องดี ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ในตัวเมือง

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/ทัศนนะ

วันที่: ศุกร์ 9 สิงหาคม 2562

ปีที่: 32

ฉบับที่: 11278

หน้า: 8(กลาง)

Col.Inch: 63.84 Ad Value: 153,216

PRValue (x3): 459,648

ศิลป์: ใส่ม

คอลัมน์: หน้าต่างความคิด: ระวัง 'แท็บเล็ต' จะหนักกว่ากระเป๋า

เรื่องนี้ไม่น่าห่วงนัก แต่ถ้าเป็นโรงเรียนเล็ก
ในชนบท ซึ่งระบบอินเทอร์เน็ตยังไม่ดีหรือ
ถึงขนาดใช้การไม่ได้ การเก็บสำรองข้อมูล
อาจเป็นปัญหาได้

ถ้าไม่อนุญาตให้เอาแท็บเล็ตกลับบ้าน
เด็กที่ขาดเรียนบ่อย หรือต้องรีบกลับบ้าน
เพื่อไปช่วยงานทางบ้านจะมีเวลาใช้น้อยกว่า
เมื่อเรียนไม่ทันแล้วไม่มีโอกาสได้ทบทวน
หลายวันเข้า ย่อมมีโอกาสตามเพื่อนร่วมชั้น
ไม่ทัน ความเหลื่อมล้ำด้านการเรียนที่เกิดขึ้น
ย่อมนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำทางโอกาสใน
อนาคตได้ ทางแก้ก็ต้องมีหนังสือหรือ
แท็บเล็ตไว้ที่บ้านอีกชุดหนึ่ง แบบนี้**ต้นทุน
การเรียนของเด็กย่อมเพิ่มขึ้นกว่าเดิม**

นอกจากนี้แล้ว การจะให้เด็กได้ประโยชน์
จากแท็บเล็ตเต็มๆ ก็ต้องพัฒนาโปรแกรม
การเรียนรู้ที่ดีพอ ไม่ใช่แค่ทำหนังสือเป็น
อีบุ๊กเท่านั้น หากระบบการเรียนรู้ไม่เหมาะสม
แท็บเล็ตก็ไม่ได้ช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ดีขึ้น
กว่าเดิม ครูผู้สอนก็ต้องรู้ว่าควรสอน
ร่วมกับแท็บเล็ตอย่างไรถึงได้ผลดีที่สุด
ต่อเด็ก

แต่แม้จะแก้ปัญหาข้างต้นได้หมดทุกข้อ
ปัญหาที่แท้จริงก็ยังคงอยู่ ยุค 4.0 เป็นที่ทุก
อย่างเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ปัญญาประดิษฐ์
กำลังจะทำงานบางเรื่องได้เก่งกว่าคน การ
สอนด้วยการสั่งเป็นการลงทุนที่สูญเปล่า
เพราะความรู้จะเกิดขึ้นและล้าสมัยไปอย่าง
รวดเร็ว สิ่งที่สั่งสอนไปถึงจำได้ทำข้อสอบได้ดี
ก็ไม่ใช่หลักประกันว่าเด็กจะประสบความสำเร็จ
สำเร็จในชีวิต สมการความสำเร็จในยุค 4.0
คือการเข้าใจตนเอง มีทักษะในการเรียนรู้
สามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ และรู้จักใช้
เทคโนโลยีเพื่อสร้างแต้มต่อในชีวิต
แท็บเล็ตเป็นแค่ตัวแปรเล็กๆ ตัวหนึ่งใน
สมการความสำเร็จนี้เท่านั้น

บางกอกทูเดย์

Bangkok Today
Circulation: 150,000
Ad Rate: 1,000

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 9 - พฤศจิกายน 15 สิงหาคม 2562

ปีที่: 14

ฉบับที่: 3149

หน้า: 8 (ล่าง)

Col.Inch: 46.72 Ad Value: 46,720

PRValue (x3): 140,160

ศิลป์: สีสี่

หัวข้อข่าว: ขึ้นนโยบายรัฐบาลประยุทธ์ ไม่ปึงเพราะหนักการเมืองแค่โซ่วหาเสียง

ขึ้นนโยบายรัฐบาลประยุทธ์ ไม่ปึง เพราะหนักการเมืองแค่โซ่วหาเสียง

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ จัดเสวนา “จับตาดูการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล ภายใต้การนำของพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี” เมื่อวันที่ 7 ส.ค. ที่ผ่านมา โดย ผศ.ดร.อรรถสิทธิ์ พานแก้ว อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ กล่าวว่ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันการทำหน้าที่ ส.ส. ในรัฐสภาไทยไม่ได้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ เข้ามากลักดันนโยบายหรือกฎหมายในสภา แต่ทำเพียงผลักดันผ่าน รัฐมนตรีของพรรค ทำให้ไม่มีการแก้ไขปัญหาโครงสร้างของประเทศอย่างแท้จริง โดยจะบอกว่ไปฟังปัญหาในพื้นที่มาแล้ว และก็เข้าที่ประชุมพรรค ซึ่งระบบการโหวตรายบุคคลจะทำตามมติพรรคเท่านั้น จึงกลายเป็นว่หาเสียงอะไรก็ได้เพื่อให้ได้คะแนนแล้วก็จบ ต้องถามว่พรรคการเมือง นักการเมืองไทย มีจุดยืนหรือไม่ เมื่อเข้าสภาแล้ว ส่วนใหญ่ทำงานบ้างไม่ทำบ้าง ตามหาเสียงไว้ พอถูกทวงถาม จะอ้างว่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ของพรรคไม่สั่งการ

“กรณีแก้ปัญหายุทธกร ส.ส.ต้องเสนอปัญหาในสภาเพื่อแก้ไขปัญหาคือการถือครองที่ดินแก่ภาน้ำเข้า นูย ยา แทนที่จะทำแต่เรื่องราคาลินค้าเกษตร ถ้ากัลดักระคุม5เม็ด ก็กัลดัผิด ต้องบอกว่กฎหมายต้องใช้แก้ปัญหาคือโครงสร้างประเทศมีอะไรบ้าง ไม่ใช่อะไรก็ใช้เงิน ที่ไม่เกิดความยั่งยืนซึ่งขณะนี้ไม่มีปัญหาอุปสรรคการหาเงินเข้าคลัง คือพูดง่าย ๆ ประเทศเราไม่มีเงิน สิ่งแรกต้องแก้กฎหมายก่อน กฎกระทรวงต่างๆ ที่ใช้ๆ กันอยู่ถูกส่งมาจากกระทรวง ถ้าข้าราชการรู้ดีกว่าทำให้บ้านเมืองเปลี่ยนผ่านได้ ประเทศนี้จะมี ส.ส. มีรัฐสภาไว้ทำไม หรือแค่ให้ ส.ส. ไปทำหน้าที่โหวต ไปให้ครอบครัวประชุม และไปตำหนิต่ำทอกัน แต่ไม่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ การบริหารประเทศ รอแต่นายกรัฐมนตรี สั่งการ ซึ่งการแก้ปัญหาคือควรเริ่มต้นที่สภาผู้แทนราษฎรจึงเกิดความยั่งยืน” ผศ.ดร.อรรถสิทธิ์ กล่าว

ดร.สตีล ธนาโชติ ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมเพื่อประชาธิปไตย สถาบันพระปกเกล้า กล่าวว่ความเชื่อมโยงนโยบายกับกฎหมาย และบทบาทคณะรัฐมนตรี กับสภานิติบัญญัติ ด้านนโยบายหยุดแค่ฝ่ายบริหาร จะเป็นนโยบายแบบหยิบหยอย เป็นงานรูทีน เหมือนที่รัฐบาลแอลงไป ไม่มีอะไรใหม่ หากย้อนไปสมัยรัฐบาลพรรคไทยรักไทย ประสบความสำเร็จมากในการนำนโยบายไปให้ถึงประชาชน เช่น โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับประเทศได้ หากมองการเลือกตั้ง คือตลาด และนโยบายคือสินค้าที่ขายในตลาด สิ่งที่ได้กลับมาคือ คะแนนเสียงใครได้เยอะ ไปจับเค็ลล่อนต่อ เผ่าตุนนโยบายรัฐบาลนี้ ว่ที่ประชาชนชอบนโยบายมาได้อะไร นโยบายแบบไหน จะเปลี่ยนประเทศเหมือนมี 40 หรือไม่

ดร.สตีล กล่าวว่ ถ้าตุนนโยบายในรัฐธรรมนูญ ความพยายามในการปฏิรูปพรรคการเมือง ก่อนมี 40 เป็นการซื้อปัดวันการเมือง ส่วนนวัตกรรมของรัฐธรรมนูญปี 60 แยกออกมากำหนดเป็นหน้าที่ของรัฐในเรื่องต้องทำ จริงๆ ส่วนใหญ่เป็นงานค่อนข้างรูทีน เป็นงานของข้าราชการทำอยู่แล้ว เช่น นโยบายพื้นฐานแต่มาเขียนบังคับว่าต้องทำ ด้านการศึกษา สาธารณสุข เกษตร ทำให้ตุนนโยบายรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ไม่หิวหรือหา เพราะกัถวนนโยบายประชานิยม ถูกตีกอบไม่ให้ทำ แต่อย่างไรบ้านเมืองประชาชน ต้องการการเปลี่ยนแปลง อย่างเบาที่สุดคือแก้กฎหมาย ต้องแก้ระดับพระราชบัญญัติ จึงเปลี่ยนประเทศได้ ส่วนนโยบายที่หาเสียงไว้ใหญ่โต มารดาประชารัฐ กัญชาเสรี ให้ไปดูสภาพความเป็นจริงว่เสียงตอบรับมีแค่ไหน

ดร.สตีล กล่าวว่ นอกจากนี้ประชาชนไทยไม่เกิดความรูสึกมีส่วนร่วมกับการออกกฎหมาย การประชาพิจารณ์ใช้เวลาล้านๆ ส่วนประเทศอังกฤษ ที่เป็นระบบรัฐสภาและประเทศเรานำมาใช้ ซึ่งการแก้กฎหมาย ออกกฎหมายของอังกฤษ ใช้แพตฟอรมออนไลน์ และผ่านการปรึกษาสาธารณะด้วย

บางกอกทูเดย์

Bangkok Today
Circulation: 150,000
Ad Rate: 1,000

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 9 - พุธที่ 15 สิงหาคม 2562

ปีที่: 14 ฉบับที่: 3149 หน้า: 8(ล่าง)

Col.Inch: 46.72 Ad Value: 46,720 PRValue (x3): 140,160

คลิป: 5:55

หัวข้อข่าว: ขึ้นนโยบายรัฐบาลประยุทธ์ ไม่ปั่งเพราะหนักการเมืองแค้โซ้วหาเสียง

ทำนครงค์ ทำแคมเปญก่อน ไปก่อรูปในส่วนสื่อสารสาธาณะเกิดกระแส เอาด้วยหรือไม่เอาด้วย จนตกผลึก จะได้กฎหมายมาจากประชาชนจริงๆ แต่ของไทย แม้ประชาชนเสนอเข้าสภา ยังมีร่างของกระทรวง ประกอบมาทั้งหมด และไม่เกิดกระบวนการสังคมนาาก่อน

“ที่มาของกฎหมายเกือบทุกประเทศจะผ่านสาธารณะ มาสู่การตีกรอบตีประเด็น นำไปสู่การยกร่าง โดยอาศัยทั้งผู้เชี่ยวชาญหลายขั้นตอน และอาศัยการฟังเสียงสาธารณะมาประกอบข้อมูลร่างกฎหมาย รวมทั้งแนวโน้มนโยบายรัฐบาลทั่วโลก ต้องมาจากก่อรูป ทางสังคม ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกเรื่องใหม่ เพราะได้เห็นความสำเร็จของนโยบายรัฐบาลพรรคไทยรักไทย พรรคพลังประชาชน มีนโยบายหาเสียง เป็นสารตั้งต้น ไปเวิร์คช้อป กับกลุ่มต่างๆ ต่อยอดแนวปฏิบัติกันได้ จากต้นทาง กลางทาง ปลายทาง”

นายเคท ครึ่งพิบูลย์ คณะสังคมศาสตร์ มธ. กล่าวว่าทิศทางผ่านมา 5 ปี คนไทยไม่ทางตามนโยบายอะไรเลย แต่ตอนนี้เริ่มฟอร์มทีมกันแล้ว ที่ไปถามนาโยบายสิทธิพลเมือง จะใช้เครื่องมืออะไรให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายๆ เพราะไม่มีใครฟังเข้าใจได้จากนโยบายที่นายกรัฐมนตรี แกลงแบบไวไว มาม่า ■

ผู้จัดการรายวัน 360°

Poo Jatkarn Daily 360 Degree
Circulation: 850,000
Ad Rate: 1,500

Section: First Section/กองทุนรวม

วันที่: ศุกร์ 9 สิงหาคม 2562

ปีที่: 11 ฉบับที่: 2971

Col.Inch: 16.35 Ad Value: 24,525

ภาพข่าว: นายเอกรัตน์ ฐิติมัน

หน้า: 6(กลาง)

PRValue (x3): 73,575

คลิป: 5:55

